

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 10 ພຶສພາ 2026 (5-10-2026)

ພາຣະກິດທີ່ຖືກເກີດຂຶ້ນຈາກຄຳອະທິຖານ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຮິດເດດແລະຄວາມກ້າຫານແກ່ເຮົາ ເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມີວຽກງານອັນໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ເຮັດຕັ້ງແຕ່ສມັຍເດັກຫຼືວັຍລຸ້ນແລ້ວກາຍເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຄຸ້ມຄ່າພາຍຫຼັງ?

ມີລະດູຮ້ອນທີ່ຂີ້ຄ້ານຖືກລົບກວນເມື່ອພໍ່ຂອງຂ້ອຍປະກາດກັບອ້າຍແລະຂ້ອຍວ່າເຮືອນຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການທາສີໃໝ່, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ. ລາວໄດ້ກັບບ້ານໃນຊ່ວງພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງພ້ອມກັບຖັງສີຫຼາຍຖັງ, ແປງສາມອັນ, ແລະ ລູກກັງ. ເນື່ອງຈາກເຮືອນຂອງພວກເຮົາເກົ່າແລະພວກເຮົາກຳລັງທາສີຢູ່ຂ້າງນອກ, ບົດຮຽນແຕ່ມຮູບຂອງລາວໃຊ້ເວລາປະມານສິບຫ້າ ນາທີກ່ອນທີ່ລາວຈະອອກໄປເຮັດວຽກອີກຄັ້ງ. ໃນອາທິດຕໍ່ມາ, ພວກເຮົາຈັດການທາສີທຸກໆນິ້ວຂອງເຮືອນພາຍນອກ-ແລະຫຍ້າຫຼາຍ ແລະທາງຢ່າງ-ພ້ອມດ້ວຍສີ. ສອງສາມປີຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ດູແລໂບດຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ທາເງິນເພີ່ມເຕີມເປັນນັກແຕ້ມ ຮູບໃນຕອນແລງ. ລາວເປັນນັກແຕ້ມຮູບທີ່ມີທັກສະ. ທັກສະທີ່ລາວໄດ້ຖ່າຍທອດໃຫ້ຂ້ອຍນັ້ນກ້າວໜ້າກວ່າການສອນຂອງພໍ່ຢ່າງຫຼວງ ຫຼາຍ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ມອບທຸລະກິດຂອງລາວໃຫ້ຂ້ອຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສູນເສັງການເພິ່ງ ພາອາສັຍພຣະເຈົ້າໃນຂົງເຂດໃດໆຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການປະຕິບັດສາສນາກິດ ແລະການ ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແນວໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາການເພິ່ງພາອາສັຍພຣະອົງຜ່ານການອະທິຖານສະເໝີ. ຜູ້ຕິດຕາມຂອງ ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາໃນກິຈການບົດ 4.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກິຈການ 4:23-26

23. ເມື່ອຖືກປ່ອຍແລ້ວທ່ານທັງສອງກໍໄປທາເພື່ອນຜູງຂອງຕົນ ແລະເລົ່າເຮືອງທັງໝົດທີ່ພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່ ໄດ້ເວົ້າແກ່ຕົນນັ້ນ. 24. ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນແລ້ວ ກໍພ້ອມໃຈກັນຍົກສຽງຂຶ້ນທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຕົນມະຫາຣາດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງພ້າສວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ນ້ຳທະເລກັບສັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນ. 25. ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ ຣິສຸດ ດ້ວຍປາກດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດຊົນຕ່າງຊາດຈຶ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະຊົນຊາດທັງຫຼາຍຈຶ່ງຄິດປອງຮ້າຍເປັນການເບົາໆ. 26. ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງຕົວຂຶ້ນ ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຊຸມນຸມ ກັນຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ສູ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງທົດສົງ.”

ເມື່ອອອກຈາກຄູກໃໝ່ໆ ແລະໄດ້ບອກຜູ້ນຳທາງສາສນາຢ່າງກ້າຫານວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີແຜນທີ່ຈະຢຸດແບ່ງປັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ ແລະບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງພວກເຂົາ. ລະນິກເຖິງເຫດການທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ສຶກສາມາຮອດປະຈຸບັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສາວິກເພື່ອນຳເອົາການປິ່ນປົວມາສູ່ຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ເປັນພິການຕັ້ງແຕ່ເກີດ, ເຊິ່ງການຢູ່ລອດ ຂອງລາວຂຶ້ນກັບການຂໍທານຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະວິຫານ. ບໍ່ພຽງແຕ່ສະພາບການຊີວິດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງ ຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນຍັງໄດ້ໃຊ້ໂຍດຈາກຄວາມປລາດໃຈທີ່ຜູງຊົນຮູ້ສຶກເພື່ອແບ່ງປັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ-ຜູ້ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ ມີອຳນາດປິ່ນປົວຄົນທີ່ເປັນພິການເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ພົບຄວາມລອດໃນຕົວລາວ. ຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອ

ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ! ແຕ່ເພື່ອຕອບສນອງຕໍ່ສາວິກທີ່ຊື່ໃຫ້ຜູ້ຄົນໄປຫາພຣະເຢຊູ ແລະປະເຊີນໜ້າກັບພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາດ້ວຍບາບຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ນຳທາງສາສນາໄດ້ກັກຂັງພວກເຂົາໄວ້ຄືນນຶ່ງ. ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍເລີຍວ່າການຍ້ານສູງຮ້ອງຈາກປະຊາຊົນ, ຜູ້ນຳໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໄປຫຼັງຈາກສອບສວນພວກເຂົາໃນມື້ຕໍ່ມາ. ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າສິ່ງນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດຕໍ່ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນ ຜູ້ທີ່ຖືກຜູ້ຊາຍທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມຕົວໄວ້ຢ່າງບໍ່ຍອມຈຳນົນ. ລອງຄິດເບິ່ງວ່າສິ່ງນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງປະເຊີນກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງການຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະຜົນສະທ້ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງການຖືກກຸດຊັງ. ໂດຍລັດຖບານ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ສາສນາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບັດນີ້ລອງຄິດເບິ່ງວ່າສິ່ງນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນທຸກມື້ນີ້. ການຂົ່ມເຫັງທາງສາສນາມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍໃນໂລກທຸກມື້ນີ້ຫຼາຍກວ່າເວລາໃດໃນປັດສາດຂອງມະນຸດ. ຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ໂລກປະສົບກັບການຖືກກົດກັ້ນ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູ. ເຂົາເຈົ້າຖືກກົດກັ້ນໃນຄອບຄົວແລະຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ວຽກເຮັດງານທຳ ແລະໂອກາດທາງການສຶກສາຖືກຍຶດ. ຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຍຶດ, ແລະສະຖານທີ່ນະມັສການຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມ້າງທຳລາຍ. ບາງຄົນຖືກຄຸມຂັງ; ຫຼາຍຄົນຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງແລະການທໍລະມານ; ແລະ ຫຼາຍພັນຄົນເສັງຊີວິດຍ້ອນຄວາມທຸກທໍລະມານໃນແຕ່ລະປີ. ການສາມາດໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຮັບລາງວັນນິລັນດອນ ແລະໃນມື້ຂອງເຂົາເຈົ້າ-ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນທີ່ສຸດເຂົາເຈົ້າອາສັຍຢູ່, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກ້າຫານທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອອົດທົນ. ຄວາມເປັນຈິງຂອງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນແຫຼ່ງກຳລັງໃຈ ແລະຄວາມກ້າຫານສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ທົນທຸກທໍລະມານຈາກການຂົ່ມເຫັງທາງສາສນາເທົ່ານັ້ນ. ການປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ການຕໍ່ສູ້ທາງດ້ານການເງິນ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ລູກທີ່ຫຼົງທາງ, ຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອື່ນໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພວກເຮົາຍົກຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາໄປຫາຜູ້ທີ່ປົກຄອງທຸກສະຖານະການເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາສາມາດຫວນຄືນຫຼັງ ແລະເບິ່ງວ່າເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານະການທີ່ເຈັບປວດທີ່ສຸດໄດ້ເຮັດວຽກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ (ໂຣມ 8:28). ໃນນິລັນດອນ, ພວກເຮົາຈະສາມາດເຫັນຄວາມຈິງໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ຈົນກວ່າຈະຮອດເວລານັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການອະທິຖານໃນຊຸມຊົນມີຫຍັງແດ່?

2. ກິຈການ 4:27-28

27. ຈົງແທ້ໃນເມືອງນີ້ ທັງເຮໂຣດແລະບິນທຽວບິລາດ ກັບຄືນຕ່າງຊາດ ແລະຊາວອິສຣາເອັນ ໄດ້ປະຊຸມກັນຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຊົງທົດສົງໄວ້ແລ້ວ. 28. ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງສາຣະພັດຕາມທີ່ພຣະທັດແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຊົງກຳນົດ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນມາແລ້ວນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.

ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1945, ສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້ຖິ້ມລະເບີດປະລະມະນູສອງລູກໃນການໂຈມຕີປະເທດຍີ່ປຸ່ນ. ພະລັງ ແລະຄວາມພິນາດຂອງລະເບີດລູກທຳອິດທີ່ຖືກຖິ້ມລົງໃສ່ເມືອງນິໂຮຊິມາໃນວັນທີ 6 ສິງຫາ ແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກຫຼາຍຈົນຫຼາຍຄົນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນໃນເບື້ອງຕົ້ນປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອວ່າການລະເບີດດັ່ງກ່າວແມ່ນຜົນມາຈາກລະເບີດ. ໃນວັນທີ 9 ສິງຫາ, ສະຫະລັດໄດ້ຖິ້ມລະເບີດລູກທີສອງໃສ່ເມືອງນາກາຊາກິ. ຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຍອມຈຳນົນຢ່າງເປັນທາງການພາຍໃນເວລາບໍ່ຮອດນຶ່ງເດືອນຕໍ່ມາ. ຫຼາຍປະເທດທົ່ວໂລກໃນປະຈຸບັນມີອາວຸດທີ່ມີພະລັງຫຼາຍກວ່າລະເບີດທີ່ນຳເອົາສົງຄາມທີ່ໜ້າຍ້ານກົວທີ່ສຸດໃນປັດສາດຂອງມະນຸດມາສູ່ຈຸດຈົບຢ່າງກະທັນຫັນ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເສັງຊີວິດ ແລະການທຳລາຍແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າຫຼາຍ. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໂລກເຄີຍຮູ້ມາ. ຢ່າງຂອບພຣະຄຸນ, ບໍ່ມີອາວຸດນິວຄຣັງອື່ນໃດທີ່ເຄີຍຖືກນຳໃຊ້ໃນສົງຄາມ. ການມີອຳນາດທີ່ລົ້ນເຫຼືອແມ່ນເລື່ອງນຶ່ງ; ການໃຊ້ມັນເປັນອີກເລື່ອງນຶ່ງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອສືບຕໍ່ອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້ຍອມຮັບອີກຄັ້ງວ່າອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ລົ້ນເຫຼືອເທົ່ານັ້ນແຕ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ປະຊາຊົນແລະຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລວມທັງກະສັດເຮໂຣດເອງ, ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ອຳນາດເໜືອພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ຫຼື ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູ. ເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ປະຕິບັດແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮັດ, ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານ, "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະທັດແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 28). ໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ, ອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ສະແດງອອກ. ຜ່ານການເສັ້ງສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ບາບຂອງມະນຸດຊາດ ແລະໃນການປຸກພຣະເຢຊູ ໃຫ້ຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍ, ໄດ້ສະແດງຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ນັ້ນຄືຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ. ໂດຍການຮັບຮູ້ຄວາມເປັນຈິງຂອງການປົກຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າແມ່ນແຕ່ຜູ້ນຳທາງສາສນາ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ລັຖບານໃນທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມພວກເຂົາໄດ້. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຂົາພຽງແຕ່ເປີດເຜີຍ. ໃນຄຸກ, ເປໂຕແລະໂຢຮັນສາມາດສະບາຍໃຈໄດ້ໂດຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາ; ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຄຸມຂັງ. ແລະພວກເຂົາສາມາດມີຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະສືບຕໍ່ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງພ້ອມຂົ່ມຂູ່ຂອງຜູ້ນຳ. ບໍ່ວ່າຜູ້ຄົນຈະເຊື່ອຫຼືປະຕິເສດຂອງເຂົາເຈົ້າຂໍ້ຄວາມຢູ່ໃນກຳມີຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກສະເຫຼີມສະຫຼອງເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງຄວາມຫວັງ ຫຼືຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄຸກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຢູ່ໃນກຳມີຂອງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ແລະ, ດັ່ງທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ກ່າວໃນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ຈຸດປະລິງຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ ແລະສະເຫຼີມສະຫຼອງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນທຸກມື້ນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ທີ່ອະທິຖານເພື່ອຕອບສນອງຕໍ່ເປໂຕ ແລະບົດລາຍງານຂອງໂຢຮັນ, ສາມາດມີຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເມື່ອພວກເຮົາພົບວ່າຕົນເອງຂັດແຍ້ງກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຄົນ ຫຼືແມ່ນແຕ່ກົດໝາຍຂອງມະນຸດ. ການຮັບຮູ້ອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ເລື່ອງຕ່າງໆຂອງໂລກມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ ແລະຍອມຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງອັນມີອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຕັ້ງແຕ່ການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການຕອບຮັບການເອີ້ນ, ພາລະກິດ, ຈົນເຖິງການຕັດສິນໃຈປະຈຳວັນເຊັ່ນ: ການເຕົ້າໂຮມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການນະມັສການເປັນປະຈຳກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ, ການເປັນຜູ້ໃຫ້ທີ່ໃຈກວ້າງ, ຫຼືການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຢ່າງຮີບດ່ວນ, ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໃນອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈະສະແດງອອກໃນວິທີທີ່ກ້າຫານທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການອະທິຖານສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໄດ້ແນວໃດ?

3. ກິຈການ 4:29-31

29. ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ ຂໍໂຜດທອດພຣະເນດການຊູ່ເຂັ້ນຂອງເຂົາ ແລະຂໍໂຜດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈກ້າ. 30. ໂດຍການຊົງຢຽດພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດີພຍາດແລະໂຜດໃຫ້ໝາຍສຳຄັນກັບການອັສຈັນບັງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ." 31. ເມື່ອເຂົາອ້ອນວອນຈົບລົງແລ້ວ ບ່ອນທີ່ເຂົາປະຊຸມກັນນັ້ນກໍສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທຸກຄົນ ຈຶ່ງພາກັນກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈກ້າຫານ.

ຂ້ອຍມັກຈະມີສິດທິພິເສດໃນການມອບໝາຍສາສນາທູດໃໝ່ທີ່ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ. ສິ່ງນຶ່ງທີ່ຂ້ອຍແບ່ງປັນກັບພວກເຂົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະເຫັນຄົນທີ່ຫຼົງທາງທາງວິນຍານມາສູ່ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ປານນັ້ນແມ່ນແຕ່ສາສນາທູດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ສິດຍາພິບານ, ຫຼື ນັກເທດໃນປວັດສາດກໍບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຊ່ວຍຈິດວິນຍານໃຫ້ລອດໄດ້. ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຕ້ອງໄປ? ເປັນຫຍັງຕ້ອງປະກາດ? ເປັນຫຍັງຕ້ອງແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ? ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາມັນ ແລະກຳນົດວ່າພຣະອົງຈະໃຊ້ມັນ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ຕ້ອນຮັບເປໂຕ ແລະໂຢຮັນກັບຄືນສູ່ຄວາມສັມພັນຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼັງຈາກທັງສອງໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວຈາກຄືນທີ່ຢູ່ໃນຄຸກເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ແລະອະທິຖານຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໂດຍບໍ່ລັງເລໃຈໃນຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເປັນພຍານກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຳໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນຕົວ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ "ປະທານສິ່ງນັ້ນ" ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງອາດຈະກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມກ້າຫານທັງໝົດ" (ຂໍ້ 29). ແທນທີ່ຈະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ປອດພ້ອມ ຫຼືລົງໂທດຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຂໍຄວາມກ້າຫານ.

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຄິດວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈຶ່ງອະທິຖານຂໍຄວາມກ້າຫານແທນທີ່ຈະເປັນການປົກປ້ອງ?

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ພັຍຂົ່ມຂູ່ຈາກການຂົ່ມເຫັງ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ການປະຕິເສດສ່ວນຕົວຈາກເພື່ອນ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານ. ຂ່າວປະເສີດ, ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ, ປະເຊີນກັບມະນຸດທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສະພາບການກ່າວໂທດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າທີ່ເກີດຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ. ຂ່າວປະເສີດປະກາດວ່າພວກເຮົາລົ້ມເຫຼວ ແລະ ຕົກຫຼົ່ນ. ຂ່າວປະເສີດເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນສັງເກດເຫັນຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງພວກເຮົາ. ຂ່າວປະເສີດແມ່ນຂ່າວທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນ, ແຕ່ຂ່າວນັ້ນເປັນຂ່າວດີພຽງແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ດີປານໃດເມື່ອທຽບກັບຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຂອງຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ. ການສື່ສານຄວາມຕ້ອງການຂອງທຸກຄົນສໍາລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຂະນະທີ່ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດວ່າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ມາ, ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານ. ດັ່ງທີ່ເປໂຕ ແລະ ໂຍຮັນໄດ້ຮັບຮູ້ຕໍ່ຜູ້ຊົມຢູ່ພຣະວິຫານວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ປົນປົງຄົນຂໍທານທີ່ເປັນເບັ້ງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຮູ້ໃນຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຂົາວ່າການອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະເຫັນ, ມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າວ່າ: "ຢຽດມືຂອງພຣະອົງອອກເພື່ອການປົນປົງ ແລະ ໝາຍສໍາຄັນຕ່າງໆ, ແລະ ສິ່ງມະຫັສຈັນ" (ຂໍ້ 29). ພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດບໍ່ໄດ້. ພລັງຂອງມະນຸດມີຈໍາກັດ. ພລັງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຈໍາກັດ. ໃນສມັຍພຣະສັນຍາໃໝ່, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສິ່ງມະຫັສຈັນໄດ້ໃຫ້ຫຼັກຖານແກ່ຕົວຕົນຂອງພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນພຣະເມຊີອາ, ແລະ ຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງອອກມາ. ໃນປະຈຸບັນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເປັນພຍານໃນພຣະຄໍາພີ, ເປັນພຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດແລະ ຕົວຕົນຂອງພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນພຣະເມຊີອາ. ລູກາລາຍງານວ່າ, "ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານແລ້ວ ສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຂົາມາເຕົ້າໂຮມກັນນັ້ນກໍ່ສິ້ນສະເທືອນ, ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດແລະ ເລີ້ມກ່າວພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງກ້າຫານ" (ຂໍ້ 31). ພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ຜ່ານຄໍາອະທິຖານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເພື່ອຄວາມກ້າຫານ, ພຣະເຈົ້າຈະປະຕິບັດແຜນການຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຈະໃຊ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ "ກ່າວພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງກ້າຫານ," ແລະ ຂ່າວປະເສີດຈະສືບຕໍ່ຖືກປະກາດໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງການຂົ່ມເຫັງ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ລູກາລາຍງານ. ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ສິ່ງນີ້ຍັງເກີດຂຶ້ນທົ່ວໂລກໃນປະຈຸບັນ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອໍານາດແລະ ຊຸກຍູ້ພວກເຮົາໃຫ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

ອະທິຖານ. ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນກິຈການບົດ 4, ເຈົ້າຈົ່ງຂໍຄວາມກ້າຫານຈາກພຣະເຈົ້າໃນການແບ່ງປັນຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. **ແບ່ງປັນ.** ຄິດກ່ຽວກັບໃຜໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານຂ່າວປະເສີດຫຼາຍທີ່ສຸດ? ວາງແຜນທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບພວກເຂົາອີກຄັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມແຜນການນັ້ນ.

ເຂົ້າຮ່ວມ. ຫຼາຍພັນລ້ານຄົນທົ່ວໂລກອາສັຍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຂ່າວປະເສີດບໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ. ໃຜຈະມີຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະສ່ຽງໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບພວກເຂົາ? ຖ້າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເອີ້ນເຈົ້າໃຫ້ໄປ, ໃຫ້ຕອບການເອີ້ນຂອງພຣະອົງ. ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າໃຫ້ໄປ, ພຣະອົງກໍາລັງເອີ້ນເຈົ້າໃຫ້ສົ່ງ. ຖາມຜູ້ນໍາໂບດຂອງເຈົ້າວ່າເຈົ້າ ແລະ ໂບດຂອງເຈົ້າສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການນໍາເອົາຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ແນວໃດ. ແລະ ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ໄປເຖິງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າຢູ່ອີກຟາກນຶ່ງຂອງຖະໜົນເຊັ່ນກັນ.

ອຸປຸກມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA